

3. Ta ở với các con

"*VOLO TECUM* – Con muốn ở bên Chúa!" Điều gì khơi dậy khát vọng muốn ở cùng Chúa nơi chúng ta? Làm thế nào để khát khao tìm kiếm Chúa, vốn in sâu trong lòng chúng ta, lại trở nên ý thức trong chúng ta? Tại sao chúng ta cảm thấy được thu hút để ở cùng Chúa Kitô và nhận ra đây là khát vọng cơ bản của đời mình?

Tất cả điều này đều có thể, vì "Ngôi Lời đã trở nên xác phàm và ở giữa chúng ta" (Ga 1,14). Chúng ta nhận thức rằng mình được tạo dựng để ở cùng Ngài, rằng mình muốn ở cùng Ngài, vì Ngài đã đến để ở cùng chúng ta.

Trong nhà nguyện đan viện Châu Sơn Bắc, khi một đan sĩ đi qua cánh cửa có khắc dòng chữ "*VOLO TECUM*", để vào nhà nguyện, thì anh sẽ thấy ngay một dòng chữ khác dưới bàn thờ: "*ECCE VOBISCUM SUM OMNIBUS DIEBUS*". Đây là một phần trong lời Chúa Giêsu nói với các môn đệ, ở cuối Tin Mừng thánh Mátthêu, trước khi Ngài lên trời: "Này đây, Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế" (Mt 28,20).

Dòng chữ được khắc sao cho động từ "*SUM*," nghĩa là "Ta là" nằm ở trung tâm, ngay bên dưới nhà tạm, như để nhấn mạnh thực tại về sự hiện diện của Chúa giữa chúng ta. Thật vậy, khi lên trời, Chúa Giêsu không nói với các môn đệ rằng: "Thầy sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế thế giới," mà là: "Thầy ở cùng các con..." Bí tích Thánh Thể là sự hiện diện thực sự của Chúa, ngay ở đây và lúc này. Để một sự hiện diện là thật, nó phải hiện diện ngay bây giờ, hiện diện của hiện tại; cái hiện tại đó là chiều kích duy nhất thực hữu của thời gian. Quá khứ và tương lai không có thật, ngoại trừ trong ký ức hoặc niềm hy vọng đưa chúng vào hiện tại. Chúa Giêsu hiện diện mãi mãi giữa chúng ta, và bản chất của sự hiện diện này, là sự hiện diện Thánh Thể của Ngài, huyền nhiệm nhưng có thật, là bằng chứng cụ thể nhất.

Khi đan sĩ - tức là con người mang trong lòng khát vọng vô thức được ở bên Chúa - đến nhà nguyện, như một công trình thánh thiêng, nhưng trên hết là đến với Giáo Hội, như một cộng đồng tín hữu "được xây dựng trên nền tảng của các tông đồ và các tiên tri, với chính Chúa Giêsu Kitô là đá góc" (Ep 2,20), thì vị đó sẽ gặp một mầu nhiệm thật cao vời. Mầu nhiệm đó là gì? Đó là Chúa Kitô hiện diện, Chúa Kitô ở đó, Ngài ở đó chờ đợi, khát khao gặp gỡ và làm thỏa mãn khát vọng được ở bên Ngài của chúng ta, khát vọng được phú bẩm trong lòng từ khi chúng ta thụ thai.

Như vậy, con người nhận ra rằng: nếu trái tim họ biết nói "*VOLO TECUM* – Con muốn ở bên Chúa", vì trước khi ước muốn này nảy sinh trong lòng họ, và trước khi chúng ta có thể bày tỏ nó, thì Chúa Giêsu đã hiện diện và nói với chúng ta rồi: "Ta luôn ở cùng các con! Ta ở đây để thực hiện ước muốn được ở cùng Ta của các con!".

Trước khi ta khao khát gặp gỡ Chúa, thì Ngài đã khao khát gặp gỡ chúng ta, đến nỗi Ngài đã tạo dựng chúng ta để gặp gỡ Ngài, rằng Ngài "tạo dựng chúng ta cho Ngài", như thánh Âutinh đã nói, để chúng ta có thể gặp gỡ Ngài. Khao khát được ở bên Chúa của chúng ta là ngọn lửa thắp lên trong trái tim chúng ta khát vọng được ở bên Ngài.

Nhưng tại sao Chúa lại muốn điều này? Trên bàn thờ của nguyện đường đan viện Châu Sơn, bên phải và bên trái của Nhà Tạm, hai từ khác được viết lớn, như giải thích tất cả, lột tả toàn bộ lý do và ý nghĩa của cuộc hẹn này và cuộc gặp gỡ giữa khát vọng của Chúa và khát vọng của chúng ta, bằng việc đến để đáp lại Ngài. Những từ đó là "*CARITAS ET AMOR* – BÁC ÁI và TÌNH YÊU".

Và dường như chữ "SUM" dưới Nhà Tạm không chỉ thuộc về câu "Này, Ta luôn ở cùng các con", mà còn liên kết với hai từ được viết ở trên: "*CARITAS [SUM] ET AMOR* - BÁC ÁI và TÌNH YÊU" nữa. Dường như bàn thờ là bụi gai cháy rực trên núi Sinai, cháy mà không bị thiêu rụi bởi tình yêu Chúa dành cho chúng ta (Xh 3).

Chỉ khi đến trước sự hiện diện rực cháy của Thiên Chúa trong đan viện, chúng ta mới khám phá ra *ad quid venimus*, lý do tại sao mình đến đây; chúng ta khám phá ra lý do tại sao mình nghe thấy tiếng gọi và lời của Chúa dẫn dắt mình đến. Chúng ta đến để sống trong sự hiệp thông với một Thiên Chúa là Tình Yêu và Bác Ái, một Thiên Chúa luôn hiện diện giữa chúng ta, bằng hành động vĩnh cửu là hi sinh mạng sống vì chúng ta, chết trên thập giá và sống lại, để chiến thắng tội lỗi của thế gian. Từ Adam, tội lỗi là sự từ chối hiệp thông với Thiên Chúa, một sự từ chối làm chúng ta tách lìa và xa cách Ngài. Nhưng trong Chúa Kitô chịu đóng đinh và phục sinh, mọi khoảng cách đều bị xóa bỏ, và chúng ta chỉ cần nói: "Con muốn ở cùng Ngài", để tìm lại chính mình trong sự hiện diện của Thiên Chúa, một Thiên Chúa đã "ở cùng chúng ta" trước cả khi ta nhận ra điều đó; giống như các môn đệ ở Emmaus, khi mắt họ mở ra, họ nhận ra rằng Chúa Giêsu đã ở cùng họ suốt cuộc hành trình, và nếu Ngài biến mất khỏi tầm mắt họ, là để họ tin rằng sự hiện diện của Ngài vẫn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế, nơi Bí tích Thánh Thể (x. Lc 24,13-35).

Như Giakêu, người thu thuế thấp bé, khôn ranh, cảm thấy bị thu hút để nhìn thấy Chúa Giêsu trên các con phố ở Giêricô, nên ông đã trèo lên cây sung. Thật bất ngờ, ông lại trở thành đối tượng được Chúa đặc biệt chú ý. Chúa Giêsu nhìn lên ông và gọi tên ông: "Giakêu, hãy xuống mau, vì hôm nay tôi phải ở nhà ông!" (Lc 19,5). Có lẽ Giakêu không nhận ra, việc ông muốn gặp Chúa Giêsu bằng mọi giá, thậm chí bằng cách trèo cây như một cậu bé, thì ông đã bày tỏ tiếng kêu đã chôn giấu trong lòng mình lâu nay: "*VOLO TECUM* - Con muốn ở bên Ngài". Chúa Giêsu thấu hiểu nỗi lòng của ông, nghe thấy tiếng kêu ấy, và nói cùng ông: "Giakêu, ngươi còn chờ gì nữa? Ta đến đây vì điều này, Ta đến để ở cùng ngươi, để ở lại nhà ngươi, hầu cho nhà ngươi trở thành đền thờ cho sự hiện diện của Ta và là nơi hiệp thông giữa tội nhân với Thiên Chúa xót thương, Đấng mà từ khi Adam rời bỏ địa đàng, đã không thể yên nghỉ cho đến khi tìm thấy Adam, cho đến khi đưa Adam trở lại sự hiệp thông với Ngài".

Lòng khao khát được diện kiến nhân loại của Chúa thật tha thiết, đến nỗi thay vì đưa Adam và Evà trở lại thiên đường đã mất, Ngài đã rời bỏ thiên đàng, để biến nơi ở của nhân loại tội lỗi thành thiên đàng. Ngôi nhà mang tiếng của Giakêu, giống như nhà của Matthêu trước đó (x. Lc 5,29), nay lại trở thành nơi Chúa trò chuyện thân mật với những người tội lỗi.

Đây là cách sự hiện diện của Chúa Kitô, sự hiện diện biến đổi thế giới.